

שרי-הדתות והרב הראשי שלמה גורן
סוף-שבוע שקט מאוד

האם הולך אהרון אבוחצירא לקראת מישפט למאסר - או שיפול ראשו של בנימין זיגל. זוהי הברירה

באותה עת היה אהרון ראש-עירייה. ל-
דברי ברוך, הוא נתן לאהרון 40 אלף
מתוך 100 אלף הלירות.
הגרזונים פתחו את החנות, והיא פור
עלת עד היום, כחנות-רהיטים משגשגת.
● **האחים שמואל ולטיף חוגי**
היו חלק ממישפחה של ישיבה
אחים, ששלטה בחלק מרמלה.
הם היו חברת-ביריונים. שהטילה את
חתימה על העיר, ונעורה בעבריינים
להשתלט על חייה-לילה של העיר.
בכל מערכת-בחירות תמכו האחים חוגי
בסיעת המפד"ל של אהרון אבוחצירא.
כאשר היה ראש עירייה, פנו שמואל
ולטיף לברוך, וביקשו כי יסדיר עבורם

הוא קרא אליו את קרובו, אלי רונן,
שעבד למען אהרון אבוחצירא בבחירות,
וששימש זמנמה כיועצו של השר. כאשר
בא רונן להיפגש עמו במעשיהו, הודיעו
ברוך אבוחצירא כי אם לא יפעל אהרון
מיד לביטול פסק-הדין, הוא יגרום להעמ
דתו לדיון של אהרון עצמו.
ברוך אמר לאלי רונן כי ימסור למיטרה
שלושה עניינים:
● **שלושה גרוזונים רצו לקבל**
רישיון לחנות ברמלה, ברחוב הי
ראשי, במקום שלא ניתן היה לי
הפדיר רישיונות לחנויות.
הם התקשרו עם ברוך אבוחצירא, ו-
שילמו לו 100 אלף לירות.

גם במיקרה של אבוחצירא היתה ל-
מישטרה עדות של שותף, ברוך.
בהנחיית היועץ המישפטי הוחלט לבר-
דוק את החומר בעירייה, ובעיקר כדי
לאמת את דבריו של ברוך לגבי הגרוזי-
נים והאחים חוגי. כן הוחלט לבדוק את
ההקצבות לשיבה של אחיו של השר.
מעצרים של האחים חוגי יכוד
להעיד כי אינם מוכנים למסור
עדות נגד השר. אימאסרם של
הגרזונים יכוד ללמוד כי הסכימו
לשתף פעולה.

אם יישבר בחקירה - זוהי שאלה אח-
רת. אהרון אבוחצירא נראה השבוע בטוח
מאוד בעצמו. הוא משוכנע כי המישטרה
תגלה כי ברוך המציא את דבריו (ואכן
חלק ממה שברוך מסר התגלה כהמצאה).
הוא טען, כי מעולם לא אישר רשיון
נות-בנייה או עסק לאחים חוגי או לגרו-
זינים, ואין לו ספק, כי תוך זמן קצר
יתברר שהוא חף מכל פשע, ואז תחל הי-
נקמה הגדולה.

ראשית, ידרוש ויקבל את ראשו של
זיגל. שנית, יחטל את דויד גלאס, שבו
הוא חושד שהוא עומד מאחרי כל המסע
המכוון נגדו. גלאס כרת ברית עם מי-
פחת דנינו, היריבה למישפחה אבוחצירא-
רא בעדה המרוקאית במפד"ל, ומתכוון
בעזרת הפרשה לעלות לשלטון בסיעת
"ליכוד ותמורה", בתמיכת מישפחה דנינו.
יגאל לביב ■

מועדון "כריש" (בהופעת הזמרת טינה צ'ארלס)
חבורת בריונים הטילה מוראה על העיר

שותפים-לשעבר גלאס ואבוחצירא
מחשבות נקמה

רישיון לאולם-שמחות בעיר, שבה היה
להם כבר דיסקוטק מפואר בשם כריש.
סוכם כי יתנו לברוך 50 אלף לירות, ו-
יספקו חומר-בניין לבית שבנה באותה עת
אהרון. אולם-שמחות נפתח (שמו דול-
פינ), ולמרות צווי-סגירה, שהוצאו נגדו,
הוא חי וקיים עד היום.

● **ברוך טען כי המישפחה נהי**
נית מכספים שמישרד-הדתות מני
ביר לשיבה של הרב יעקב אבוח
צירא ברמלה, אחיו של השר.
הוא אמר לרונן כי בידו הוכחות על
הדרך שבה עוברים הכספים משיבת האח
ברמלה לכיסי בני-המישפחה.
● **לפני שלושה שבועות סיכמה**
המישטרה עם ראש עיריית בני
ברק, ישראל גוטליב, כי יהיה עד
מדינה נגד אבוחצירא.

גוטליב הסכים להעיד כי נהג לסכם עם
ראשי ישיבות שיסדיר עבורם הקצבות
ממישרד הדתות, בתנאי-שיעבירו אחוז
קבוע מההקצבות לשר הדתות באמצעותו.
אולם גוטליב לא היה מוסר את הכספים
לשר אלא למשה גבאי, נאמנו של השר.
כך שגם במיקרה זה אין בידי המישטרה
ראיה כי השר אישית קיבל כספים.
רונן סיפר את כל הדברים הללו ל-
אהרון לפני חודשיים. השר ידע כי
הרבה לא נותר לו לעשות. משלא הב-
טיח לברוך מאומה תמורת שתיקתו, הלך
ברוך ומסר עדות מפורטת לבנימין זיגל.
זה היה עתה במצב טוב יותר מאשר
בפתיחת החקירה נגד אשר ידלן, שנפ-
תחה על סמך תלונה בלבד. אז הושגה
רק אחרי חקירה של ימים עדות של שר
תף, שגרמה להודאתו של ידלן.
כאן היה זיגל במצב דומה למצב של
החקירה נגד השר המנוח אברהם עופר,
שנפתחה על סמך עדות של שותף, עורך-
הדין חיים גושן.

עציר לטיף חוגי
- וחומר-בניין לשר ?